

Strach patří nevyhnutelně k našemu životu. Provází nás od narození až do smrti. Ačkoli je strach vnímán povětšinou velice negativně, je pro člověka užitečným průvodcem a zcela přirozeným jevem.

Tématem naší diplomové práce je popsat způsob vnímání strachu u dětí předškolního věku a strategie zvládání situací, v nichž se mají se svým strachem utkat. Konkrétně sledujeme, čeho se dnešní děti předškolního věku bojí a na čem jsou založeny strategie, které napomáhají s emocí strachu úspěšně bojovat.

Diplomová práce má dvě hlavní části. V teoretické části se snažíme o vymezení pojmů strach a s ním souvisejícího úzkost, věnujeme se také pojetí této emoce v různých psychologických školách, popisujeme emoci strachu v ontogenezi jedince. Krátce se zastavujeme také u emoční regulace a copingových strategií. V empirické části pak rozebíráme výsledky jednotlivých námi zvolených metod a dáváme je do vzájemné souvislosti.

Pro zjištění výše uvedených cílů jsme sestavili skupinový program, který se skládal z několika na sebe navazujících úkolů. Do programu jsme zahrnuli krátký polostrukturovaný rozhovor s dětmi, metodu „skupinový teploměr“, kresbu na zadané téma a „skupinové divadélko“. Prováděli jsme kvalitativní a kvantitativní analýzu dat a zjištěné výstupy jsme porovnávali mezi sebou.

Pracovali jsme s dětmi předškolního věku, celkem se jednalo o 88 respondentů navštěvujících mateřskou školu. Sběr dat probíhal v průběhu druhé poloviny roku 2008 a první poloviny roku 2009.